

פרופ' אברהם שטינברג

חוק מוות מוחי-נשימתי – הכרעת הגרי"ש אלישיב

שיחתי עם מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א התקיימה בנוכחות חה"כ הרב משה גפני¹. הצגתי לרב את הצעת החוק של חה"כ שנלר שהתייחסה רק לעצם הקביעה שמוות מוחי נשימתי הוא המוות החוקי, וכן להליכים הרפואיים הדרושים לקביעת המוות המוחי-נשימתי, שכוללים את דרישות הרבנות הראשית לישראל משנת תשמ"ו.

הסברתי שבעקבות החוק הזה יוכלו הרופאים לפנות לבני המשפחה ולבקש הסכמתם לתרומת איברים. מי מהמשפחות שיקבל את פסק הגרי"ש אלישיב יהא רשאי לסרב, ואז לא יילקחו איברים. במצב זה לא יהא כל שינוי לעומת המצב הקיים לפני חקיקת החוק הנ"ל.

אכן, אם המשפחה תסרב לתרומת איברים, הרופאים ינתקו את המטופל שנקבע לגביו מוות מוחי-נשימתי על פי החוק, שהרי מצבו לפי החוק יהא מצב של מת גמור. הגרי"ש אלישיב הביע דאגה ממצב זה, שכן לדעתו אסור לנתק אדם ממכשיר הנשמה במצב של מוות מוחי-נשימתי כל עוד לבו פועם. לפיכך הצעתי להוסיף לחוק המוצע סעיף שבו ייקבע שאם משפחה מתנגדת למוות מוחי-נשימתי בגלל סיבות דתיות יישאר החולה מחובר למכשיר הנשמה ויקבל את הטיפולים הנוגעים להמשך ההנשמה המלאכותית עד שלבו יפסיק לפעום. הסברתי שאם הסדר זה מקובל על הגרי"ש אלישיב אשתדל לפעול אצל חה"כ שנלר שיכניס תיקון זה להצעת החוק שלו.

הגרי"ש אלישיב הביע שביעות רצון להסדר זה, ואמר לחה"כ הרב משה גפני שיצביע נגד החוק אבל שיאפשר לחוק לעבור בקריאה שניה ושלישית, עם התוספת הנ"ל של אפשרות להמשיך בטיפול הנשימתי לפי בקשת המשפחה.